

Er is een kenmerkend Röntgenbeeld: schaduwen in de longvelden door een streep verbonden met een vergrooten hilus (tomographisch heel duidelijk). De schaduwen veranderen in grootte onder invloed van in- of expiratie bij gesloten luchtweg.

Uitgesloten moeten worden hartziekten, andere longziekten en andere vormen van hyperglobulie. De therapie zal in de meeste gevallen operatief moeten zijn.

G. P. BAUER

Verloskunde en vrouwenziekten

HYDROCHLORIDE PYRIDOXINE TER BEHANDELING VAN MISSELIJKHEID EN BRAKEN IN DE ZWANGERSCHAP. — Bij de behandeling van 68 patiënten met zwangerschapsklachten verkregen WEINSTEIN, WOHL, MITCHELL en SUSTENDAL (*Amer. Journ. of Obst.*, Maart 1944) goede resultaten. Zij gaven hydrochloride pyridoxine 10 tot 20 mg, drie tot vier keer per dag tot een totale hoeveelheid van 210 tot 2500 mg per os.

Er werden geen toxische verschijnselen waargenomen. Behalve deze medicamenteuse behandeling moet ook gemakkelijk verteerbaar voedsel worden gegeven.

J. L. B. ENGELHARD

Huid- en geslachtsziekten

BEHANDELING VAN SYPHILITISCHE GRAVIDAE IN HET PRIMAIRE EN SECUNDAIRE STADIUM MET PENICILLINE. — MARY S. GOODWIN en J. E. MOORE (*J. A. M. A.*, dl. 130, blz. 688, 16 Maart 1946) hebben 31 gravidæ, onder wie 5 in het primaire en 26 in het secundaire stadium der infectie met penicilline behandeld; in het stadium dus, waarin het kind de grootste kans heeft besmet ter wereld te komen. De meeste moeders volgden maar één enkele kuur: 3 kregen 0.6; 14 kregen 1.2; 7 kregen 2.4 en 4 kregen 3.6 miljoen eenheden als totale dosis, alle 2 tot 3 uur 2000 E. in 4 tot 15 dagen, intramusculair dag en nacht. Drie kregen een tweede kuur, omdat zij een serologisch recidief kregen „in the last trimester of pregnancy” met als totale dosis respectievelijk 1.8; 3.9 en 4.4 miljoen eenheden. De behandeling begon bij 13 moeders binnen 16 weken; bij 13 tusschen de 16de en 32ste week en bij 5 na de 32ste week der zwangerschap.

Deze 31 moeders hebben 33 gezonde kinderen gebaard. Bij de geboorte hadden 8 kinderen positieve serologische reacties, welke gedurende de eerste levensmaand en één bij wie ze pas in de 3de maand *spontaan* negatief werden. Zij bleven allen zoowel klinisch als serologisch normaal en ook de Röntgenphoto toonde in de eerste en zesde levensweek geen afwijkingen. De observatietijd was bij 8 kinderen 2; bij 18 : 2 tot 6 en bij 7 kinderen 6 tot 12 maanden. Het resultaat is bemoedigend.

INGRAHAM en zijn medewerkers kregen eveneens bij syphilitische gravidæ in het 1ste en 2de stadium der infectie dezelfde goede resultaten. De penicillinebehandeling verdient in vergelijking tot de As-Bi-therapie meer aanbeveling, omdat het middel ongevaarlijker is en de behandelingstijd korter.

Bij klinisch of serologisch recidief van de moeder of wanneer haar serologische reacties — elke maand gedurende de zwangerschap onderzocht — binnen 3 maanden na de kuur niet duidelijk afnemen, geve men een tweede kaur. Het kind moet ten minste 3 en liefst 6 maanden nauwkeurig worden gecontroleerd. De ervaring heeft geleerd, dat men niet minder dan 2.4 miljoen E. als totale dosis moet geven en dat de behandeling op zijn minst 7½ dag moet duren. De serologische reacties der moeder worden elke maand gedurende de zwangerschap onderzocht en post partum gedurende een jaar gecontroleerd.

C. GOEDHART

BRIEF UIT DEN VREEMDE

LES JOURNÉES MÉDICALES DE BRUXELLES,

GEHOUDEN van 22 TOT 26 JUNI 1946

Na een onderbreking gedurende den oorlog zijn de jaarlijksche bijeenkomsten, bekend onder den naam Journées médicales de Bruxelles, in 1946 voor het eerst opnieuw gehouden. Deze bijeenkomst was de zoe en zooals ik reeds in 1937 in dit *Tijdschrift* schreef, draagt

de uitstekende organisatie alleszins het stempel van een jarenlange ervaring. De opzet van deze congressen is, den Belgischen medicus practicus op de hoogte te brengen van de laatste vorderingen op het uitgebreide terrein van allerlei specialismes. Als zoodanig zijn zij met onze artsendagen te vergelijken, geconcentreerd in een kleine week. De organisatoren, dr. LEOPOLD MAYER en RENÉ BECKERS, tevens de redacteuren van het tijdschrift *Bruxelles-Médical*, noodigen daartoe verschillende sprekers, voornamelijk uit Frankrijk en Fransch Zwitserland, uit om een actueel onderwerp op hun gebied te bespreken. Het programma is daardoor zeer gevarieerd en uiteenlopend, daar thans geen bepaalde onderwerpen, zooals in 1937, aan de orde waren gesteld en ieder vrij was te kiezen, waarover hij wilde spreken.

Een officieel karakter wordt aan deze bijeenkomsten verleend onder andere door een uitgebreid Eerecomité en door uitnoodiging van gedelegeerden uit omliggende landen. De Nederlandsche regeering werd door prof. G. VAN RIJNBERK en mij vertegenwoordigd, en voorts waren er gedelegeerden uit Frankrijk, Zwitserland, Tsjechoslovakije, Italië en Luxemburg, terwijl als zoodanig uit Engeland en Amerika afgevaardigden van de bezettingstroepen in Duitschland aanwezig waren. De bijeenkomst werd Zaterdagmiddag officieel geopend met een rede van den Minister van Openbare Gezondheid „et de la Famille”, onzen communistischen collega MARTEAUX op een zitting in de aula van de Academie, welke door Koningin ELISABETH en het Corps diplomatique werd bijgewoond. Prof. MONDOR (Parijs) hield daarna een voordracht over den 18e-eeuwschen chirurg DESAULT, diereeds door NAPOLEON den vernieuwer der Fransche chirurgie werd genoemd.

Onder de buitenlandsche sprekers waren voor Nederland mevr. prof. A. CH. RUYSS en prof. C. D. DE LANGEN uitgenoodigd. De eerste hield een goed gedocumenteerde voordracht over het gedrag van typhusbacillen in oppervlaktewater naar aanleiding van onderzoeken in Volendam, waarvan de onhygiënische toestanden met lantaarnplaatjes werden verduidelijkt. De typhusbacil bleek bij laboratoriumproeven, in tegenstelling met den *B. coli*, de gelukkige eigenschap te bezitten gevoelig voor den invloed van diffuus daglicht te zijn. Prof. DE LANGEN was door zijn verblijf in Ned. Indië verhinderd zijn voordracht te houden. In zijn rede over eenige klinische vraagstukken van het vetmetabolisme, welke door een ander werd voorgelezen, werd onder andere vermeld, dat in Ned. Indië in tegenstelling met Europa zoo zelden thrombose wordt gezien, hetgeen met het geringe vetgebruik in de tropen in verband werd gebracht.

Van de vele onderwerpen wil ik slechts enkele noemen. VAN GOIDSENHOVEN sprak over geneeslijke hypertensies, GIRAUD over sternumtransfusie, BIGWOOD over bloedtransfusie, PALMER over coelioscopie bij gynaecologische afwijkingen, BICKEL over eiwitgebrekziekten, DELAY over electroshocktherapie, HENNEBERT over penicilline, FRANCESCHETTI over corneoplastiek. Een aardige combinatie met de voordrachten waren de demonstraties in de ziekenhuizen gedurende de morgenuren, welk veelal dezelfde onderwerpen betroffen en het gesprokene illustreerden.

Prof. HOLLANDE had een voordracht over het clytocibine aangekondigd, dat als middel tegen de tuberculose reeds zijn weg naar de dagbladders heeft gevonden. Daar hijzelf afwezig was, sprak VERMEULEN hierover en daarbij bleek wel, dat het onderzoek van deze uit een bepaalden paddenstoel verkregen, in water oplosbare stof nog geheel in het experimenteel stadium verkeert. Bij de nog schaarsche proeven op *caviae* werd slechts een minder uitgebreid tuberculeus proces dan bij de controledieren gevonden, terwijl de afwijkingen pathologisch-anatomisch een wat goedaardiger beeld toonden en de tuberkelbacillen gedegenereerd bleken. Van eenige toepassing bij den mensch is voorloopig nog geen sprake.

Dr. MOZER (Genève) besprak de anastomoses tusschen de rechter en linker kransslagaderen van het hart, welke soms zeer sterk zijn. Deze anastomoses zijn geen anatomische curiositeiten: zij ontwikkelen zich progressief bij een infarct in een der takken, door haemodynamischen overdruk uit de normale A. coronaria. Door deze anastomoses kan men het lang in leven blijven van sommige lijdens aan hartziekten verklaren.

Mej. MÉLOT toonde in vlugge vaart een groot aantal diascoopplaatjes ter illustratie van de mogelijkheden en grenzen van het Röntgenonderzoek van gezwellen.

Aan het congres is een Exposition internationale des arts et des sciences appliqués à la

médecine, la chirurgie, la pharmacie et l'hygiène sanitaire verbonden, een weidsche naam voor een tentoonstelling van voornamelijk Belgische en Fransche pharmaceutische producten, welke in Nederland meestal slechts door advertenties in buitenlandsche tijdschriften bekend zijn. Belangwekkend waren ook de tentoongestelde boeken, waarvan vooral de Engelsche en Amerikaansche bij de Belgische collegae belangstelling bleken te trekken. Helaas maakte onze deviezenpositie het bezwaarlijk, onzen boekenvoorraad behoorlijk aan te vullen.

Evenals vorige malen vergaderden de Belgische rheumatologen- en tandartsenvereniging tegelijkertijd, op welker bijeenkomst onze landgenooten CH. F. L. NORD en S. A. DUYZINGE respectievelijk over de betcekenis van infectie bij tandcaries en orthodontie spraken. Een auto met volledige installatie voor tandheelkundige behandeling was op het terrein van de Université libre, waar het congres gehouden werd, opgesteld. Dr. JOACHIM heeft hiermede in dringende gevallen hulp kunnen verleenē aan krijgsgevangenen in Duitsche kampen. Op het station van het Quartier Léopold werd een trein gedemonstreerd, welke voor serie-röntgenonderzoek van spoorwegpersoneel in Noord-Frankrijk was ingericht. Deze trein bestond uit vier wagons, één voor het onderbrengen van artsen en verpleegsters, één als wachtkamer voor het personeel ingericht, één voor het röntgenologische onderzoek van het personeel en een afzonderlijken wagon voor een dergelijk onderzoek van de gezinsleden. Dr. LE CŒ, die dezen trein heeft ontworpen, stelde zich voor, dit jaar ermede een bezoek aan Nederland te brengen.

Een excursie naar Gent, waar voordrachten in het Vlaamsch werden gehouden, besloot deze zeer geslaagde dagen. Voor degenen, die na onze Duitsche wetenschappelijke instelling, zich niet alleen Anglo-Amerikaansch willen oriëntēeren, bieden de Journées médicales de Bruxelles een uitstekende gelegenheid met de Fransche en Belgische zienswijzen kennis te maken. Hun kan een bezoek het volgend jaar zeker worden aangeraden.

Amsterdam, Juli 1946

M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG

ARTS EN SAMENLEVING

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN

HET VOORKOMEN VAN KWAADAARDIGE GEZWELLEN OP CURAÇAO. — Langen tijd heeft men gemeend, dat bij de inheemsche bevolking van tropische landen minder kanker voorkomt dan bij blanken; men weet thans, dat dit verschil geheel verdwijnt, wanneer men dezelfde leeftijdsgroepen vergelijkt.

In West-Indië bestaan er slechts weinig statistieken over het voorkomen van kwaadaardige gezwellen bij de Negers, welke berusten op sectiebevindingen. PH. H. HARTZ (*Amer. Journ. of cancer*, dl. 40, no. 3, 1940) heeft op Curaçao, dat in 1939 46152 zielen telde, sinds 1939 autopsie met histologisch onderzoek verricht. Tot October 1940 had hij 713 lijkopeningen gedaan; gedurende dit tijdvak waren ongeveer 3100 personen overleden, zoodat 23 pCt. geseceerd werden. Onder deze secties waren er 650, die Negers betroffen. Er werd 71 maal of 10 pCt. een kwaadaardig gezwel gevonden. De gemiddelde leeftijd der patiënten was 51.5 jaar. Sarcomen en intracranieele gezwellen werden vastgesteld bij personen van 3 tot 72 jaar.

Het meest kwam voor kanker van de bovenste spijsverteringswegen, vooral slokdarm en maag. In Nederlandsch Oost-Indië gaat kanker van de maag parallel met de maagzweer; in Curaçao daarentegen is het maagulcus zeldzaam. Kanker van de prostata komt eveneens zelden voor, zoo ook kanker van rectum en colon. Huidcarcinoom vindt men bij Negers minder dikwijls dan bij blanken. Bij vrouwen is het percentage maligne ontaarding van fibromyomata van den uterus zeer laag.

De meeste kwaadaardige gezwellen werden gevonden bij de leeftijdsgroep 51—55 jaar (10) en bij die van 56—60 jaar (12). Van de 60 epitheliale maligne tumoren kwamen 32 voor bij mannen, 28 bij vrouwen; van de sarcomen en intracranieele gezwellen 1 bij mannen en 10 bij vrouwen.

E. SLUITER